

В. „Законност“

ще излиза два пѣти въ седмицата:
въ четвъртъкъ и недѣля.

ЦѢНАТА МУ Е:

За година	9 лева
„ 6 мѣсеци	5 „
„ 3 „	3 „
„ 1 „	1 „

За въ странство:

се прибавятъ пощенскитѣ разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 10 СТ.

ЗАКОННОСТЪ

Спомоществованията

почнуватъ отъ началото на всѣки мѣсець
(Писма, ръкописи и пари се испращатъ
до Редакцията въ Руссе.

За частни обявления се плаща:

По 2 ст. на дума на първата страни-
ца и по 1 ст.—на четвъртата.

ЕДИНЪ БРОЙ 10 СТ.

Редакцията и администрацията на вѣстника се намиратъ въ адвокатското писалище на г. г. Ив. Бѣлиновъ и Илия Паликрушевъ.

Администрацията на в. „Законност“ има честь да извѣсти, че днѣсь е поръчала на пощата да събере стойността на абонамента за вѣстника отъ онѣзи наши приятели, които сж обѣщали да ни бждатъ спомоществатели, но не сж си още исплатили дължимото. Надѣемъ се, че тѣзи наши приятели ще побързатъ да си внесатъ абонамента.

Поради многото материалъ, продължението на подлистника „Принцъ-Палѣ“ се отлага за идущия брой.

Лейтенантъ Станчо Димитриевъ

обявява, че на именния си день, 27-й Декемврий, не ще може да приема посѣщения.

1—2.

Хованесъ Чайанъ, допломантъ отъ Цариградския Робертъ—Колежъ, прѣдава уроци по Френски и Английски.

Hovhannes Tchayan, diplômé du Robert—Collège de Constantinople, enseigne le français et l'anglais.

1—2.

ОБЯВЛЕНИЕ

Настоятелството на Руссенското Женско Благотворително дружество „Добродѣтель“ извѣстява на почитаемиѣ си съгражданки, че отъ 1-й Декемврий н. г. въ професионалното му училище се приематъ за шияние слѣдующитѣ прѣдмѣти:

Роклички за дѣца съ цѣна отъ	3—8 лева.
Блузи дамски	„ „ „ 5 „
Матинета „	„ „ „ 2—4 „
Робъ де-шамбъръ „	„ „ „ 6—8 „

Училището се намира на улица „Ангелъ Кѣнчевъ“

Отъ Настоятелството.

2—5.

ОБЯВЛЕНИЕ

Честъ имамъ да обявя на интересующитѣ се, че съставеното отъ менъ „ръководство за изучаването на двойното счетоводство“ е излѣзло отъ печатъ и се намира за проданъ при тукашнитѣ книжарници: Хр. Г. Дановъ, А. Димитровъ и Д. М. Златевъ.

Съ почитание:

Ю. Маджаровъ.

4—5.

Младежъ свършивши Робертъ Коллежъ, желае да дава уроци въ нѣкоя фамилия, или на частни лица, по Английски, Френски, Български езици и по др. общеобразователни прѣдмѣти.

За споразумѣние — до редакцията.

Г-да Варненцитѣ, които ни дължатъ нѣщо за абонаменти, или обявления, и които желаятъ да се запишатъ абонати на ново, молимъ да прѣдаватъ дължимото намъ на г. г. Ив. Мирски, адвокатъ въ Варна.

Турена е подъ печатъ и тѣзи дни ще излѣзе книгата:

РОТШИЛДОВЦИТѢ,

тѣхния животъ и капиталистическа дѣятелностъ, прѣведена отъ русски отъ

Ив. Матѣевъ и Ст. Бѣлиновъ,

и издание на посрѣдническото книжарско бюро

на Д. М. Златевъ

въ Руссе.

Желающитѣ да си купятъ книгата могатъ да се обръщатъ още отъ сега къмъ издателя.

На книжаритѣ — 30 % отстъпка въ брой.

Даватъ се подъ наемъ:

Три стаи мобилирани, изобщо или
вѣвка отдѣлна.

За споразумѣние до Посрѣдническото бюро.

4—5.

ОБЯВЛЕНИЕ

Г-ва Българска Фабрика за Ризи
въ градъ Руссе.

Честъ имаме да извѣстимъ на Г-да търговцитѣ, че въ склада на фабриката ни се намиратъ въ голѣмо количество чисто изработени горни сидиросани ризи, бѣли и цвѣтни, отъ разни качества, сжщо и долни ризи и гащи, отъ Английски, Француски и Австрийски добри платове, които въ нищо не отстъпватъ на чуждестраннитѣ, а по трайността и якостта си надминаватъ послѣднитѣ. Умоляватъ се, прочее, г-да търговцитѣ да прѣдпочетатъ мѣстната индустрия, като даватъ намъ поръчкитѣ си, и тѣ не само ще се убѣдятъ въ истинността на нашитѣ думи, но ще останатъ благодарни, както отъ качеството, тѣй сжщо и отъ цѣната на произведенията ни.

Приематъ се и частни поръчки, като се укаже вида на яката и маншетитѣ, ширината и височината имъ въ сантиметри. Колкото за цѣнитѣ, то тѣ, както казахме, сж много по износни отъ колкото страннитѣ.

Съ почитание:

Илия Н. Халачовъ & С-не.

2—3

Отъ фабриката право до купувачитѣ.

Нашата фабрика продава направо на купувачитѣ си и съ това имъ дава възможностъ, да направятъ голѣмо спестявание. Първото спестявание е отъ голѣмия продаваачъ за малкия часовникарь и златаръ, а второто пъкъ, — отъ дребния продаваачъ, часовникарь или златаръ, за купувача. На всѣкого трѣбва да е извѣстно, че печалбитѣ на единъ часовникарь и златаръ сж голѣми за това, защото той не може въ единъ день да продаде много часовници, а пъкъ е принуденъ ежедневнитѣ си разноски да покрива, като се старае и гледа на единъ часовникъ да спечели отъ 5 дори до 250 лева.

Нашата специална фабрикация е само часовници ремонтаръ, сребърни и златни. Тѣзи безъ ключъ часовници сж едно отъ най-практичнитѣ изобрѣтения на новата епоха; човѣкъ вѣбѣто да е принуденъ изъ джебоветѣ си да търси до като намѣри ключъ за да навие часовника си, та и като го намѣри, повечето пѣти дупчината му е пълна съ прахъ, и така внася — и безъ да иска — прахъ въ часовникътъ си — въ нашия часовникъ ремонтаръ има на върхътъ едно копче, което държи халката на синджиръ и само вѣколко пѣти завъртено, часовникътъ е вече навитъ; сжщото копче служи и за урегулiranje на показателитѣ.

Всѣкий, който веднажъ е ималъ подобенъ часовникъ, не ще пожелае повторно да си вземе отъ друга фабрика; въ това сме напълно увѣрени.

Нашитѣ часовници сж признати въ цѣлий свѣтъ, като най добри и надминаватъ всички други за това, защото точно вървятъ, защото сж солидни и, което е най важно — защото сж евтини.

Нашата фабрика сжществува още отъ 1852 год., спечелила е въ цѣлий свѣтъ добро реноме и е награждена съ най-голѣмитѣ награди отъ най-първитѣ изложения.

Ни единъ часовникъ не излиза отъ фабриката ни до като прѣдварително не е внимателно прѣгледанъ и опитанъ, т. е. съвършено готовъ и нагласенъ така, щото да може веднага да се употребява.

Всѣкой часовникъ е положенъ въ изящно изработена кутия, облѣчена отъ вътрѣ съ копринена материя, въ която е приложена и писменна три годишна гаранция.

Купувача е въ право да ни повърне всѣкой часовникъ, който не върви рѣдно въ течение на шестъ мѣсеци.

Всички поръчки се испращатъ безплатно, т. е. часовничитѣ се испроваждатъ съ платени пощенски разноски, свободни отъ мито, както за България така и за Сърбия, Черна гора, Босна, Херцеговина, Приморие, Банатъ, Бачка и Сремъ и за всички държави въ цѣлий свѣтъ.

По този начинъ купувача получава часовника си доставенъ право въ жилището му, безъ главоболие и тичанье по пощи и митници.

Всички репарации (поправки) на купения отъ насъ часовникъ, които би се случили въ разстояние на гарантираното врѣме, отъ три години, ще се извършватъ отъ фабриката ни безплатно, ако часовника се испрати до работилницата ни въ Лондонъ.

Тѣзи сж послѣднитѣ ни цѣни въ брой и безъ шконто:

А. Сребренъ часовникъ, безъ ключъ (ремонтаръ) съ 6 рубини и кристално стъкло, здравъ и траенъ, 15 лева

АА. Сжщия часовникъ, съ двойни сребърни капаци, елегантно гравирани 23 лева

В. Златенъ часовникъ, безъ ключъ (ремонтаръ), 18 карата злато, здравъ, съ 13 рубини, съ златни или стоманени показатели, съ малъкъ втори капакъ отъ вътрѣ, съ хубаво гравирани капаци и полировано сърдце, или пъкъ съ гравирани монограмъ, гербъ и т. н. 45 лева

ВВ. Сжщия часовникъ, като и В. съ здрави двойни капаци, 18 карата злато, твърдѣ елегантенъ, съ извѣрждно добъръ вървежъ 60 лева

С. Роялъ хронографъ, 18 карата злато, прѣкрасно сглобенъ, усъвършенствуванъ работа, дълготраенъ 90 лева

СС. Сжщия часовникъ, съ двойни и извѣрждно здрави капаци, 18 карата злато, искусно гравирани съ полировано сърдце или съ гравирани монограмъ, гербъ и т. н. 125 лева

Д. Империялъ хронометръ съ календаръ, който показва: днитѣ, недѣлитѣ, мѣсецитѣ и числата, съ рубини, усъвършенствуванъ по най новата система. Това е единъ отъ най-добритѣ часовници, които се могли да се направятъ до сега и които при часовникара или златара се купуватъ не по евтино отъ 500 лева
у насъ струватъ само 225 лева

Всичкитѣ наши часовници сж фабрикувани въ двѣ разни голѣмини — голѣмъ и малъкъ форматъ (за жени и мъже) безъ разлика въ цѣната.

Стари часовници, старо злато и сребро (искупено на парчета, или не) ако ни се испратятъ съ пощата, приемаме сребъжъ исплащанье съ най-висока цѣна.

Исплащанieto на поръчанитѣ часовници става съ чекове, или съ български банкноти, или съ пощенски записи (за по малки сумми дори и съ пощенски марки, били тѣ Български, или отъ която и да е държава — въ препоръчано писмо, адресирино до г. директора).

Умоляваме всички наши почитаеми купувачи да написватъ точно и ясно своитѣ адреси, когато ни правятъ поръчки, за да не ставатъ грѣшки и да се избѣгва излишна кореспонденция.

Ний сме въ намѣрение напълно да задоволимъ купувачитѣ си, защото отъ опитъ знаемъ, че това е най-добрата прѣпоръка за нашата работилница и стока. Всички ония, които веднажъ купуватъ нѣщо отъ насъ навѣрно ще ни прѣпоръчатъ и на своитѣ приятели и познаници.

Адресъ за писма и поръчки:

Господину С. М. Hosali

7, Red Lion Court, London, E. C.

Сжщо търсимъ въ всѣко мѣсто нѣкоя интелигентна личностъ за нашъ агентинъ. Особено знание въ распознаване стоката не е потребно, а сжщо нѣма нужда желающия да напуца обикновенното си занятие. Добра заплата и коммисиона. Твърдѣ добъръ случай за единъ пъргавъ мъжъ или жена.

2—5

ОБЯВЛЕНИЕ

По молбата на тукашните жители, Братия А. & Д. Руменчеви, пълномощници на Охридската Българска Митрополия, извѣстяваме на читателитѣ и съгражданитѣ си, че при администрацията на в. „Законностъ“ се открива подписка по събиране доброволни пожертвувания за на правата на едно Българско Градско Училище въ г. Охридъ. Редакцията ни съ удовольствие става отзивъ на това извѣстие и се надѣе, че всички български граждани, безъ разлика на убѣждения и партии, ще се притекатъ съ своитѣ посилни помощи за да може да се постигне високата и благородна цѣль на подписката. Събранитѣ сумми ще се прѣдадатъ по принадлежностъ чрѣзъ пълномощницитѣ на Охридската Митрополия, г. г. Бр. Руменчеви. Имената на жертвувателитѣ ще се публикуватъ въ вѣстника ни.

До сега сж постигнали слѣднитѣ помощи:

Отъ г. Наумъ Нараджовъ	л. 20. —
„ „ Наумъ Георгиевъ	„ 10. —
„ „ Гатю Цоневъ	„ 10. 20
„ „ Н. Маджаровъ	„ 10. —
„ „ Г. Ив. Катчевъ	„ 20. —
Всичко л. 70. 20	

Бѣжъ г-да Красилницитѣ и Фабрикантитѣ за сукна и шеяци.

Тая пролѣтъ Агентитѣ на Бадишката Фабрика за анилинъ и сода издадоха карти съ мостри, боядисвани ужъ съ „Alizarin Schwarz“, като расправяха на дълго и широко, какъ се опитвала тѣхната вѣрностъ, като ужъ прѣвѣсходствующа другитѣ черни краски; обаче много специалисти, изненадани отъ това, направиха опити и писмено доказаха, че тая краска не е нищо друго освѣнъ „Naphtasarin“, происхождение отъ „Naphtalin“ и че никакъвъ „Alizarin Schwarz“ не съществува.

Процедурата за опитътъ съ „Salzsäure“ и „Zinchlorür“ е подмѣтната, само да туря интересующитѣ се въ недоумѣние, защото едно тѣло, което се уврѣжда въ краската си отъ „Zinchlorür“, е по-издржливо на свѣтлината и въздуха. Самата краска отъ синило се промѣнява отъ „Zinchlorür“, макаръ да е всекому познато, че синилото е най-солидната краска. Доказано е и това, че една черна краска, която при триение не излѣзва, е солидна както противъ въздуха, тѣй и противъ употреблението, макаръ и да не е красена съ тѣй називаемия „Alizarin Schwarz“. Името „Alizarin Schwarz“ е изнамѣрено само като було, за да не се знае дѣйствителното име на краската, която господа агентитѣ на Бадишката фабрика искатъ да пласиратъ, като нѣкоя тѣхна специалностъ, та клиентитѣ да не могатъ да си доставатъ сжщата краска отъ други фабрики, условията на които би били по износни.

Но даже ако приемемъ, че подобна краска, подъ името „Alizarinschwarz“, съществува, то пакъ химицитѣ доказватъ, както и всеки, който е боравилъ съ краски, трѣбва да е допльзъ до заключение, че краскитѣ „Brillant—, Naphtol—, Victoria, Diamantschwarz и пр. прѣвѣсходствуватъ съ своитѣ качества она, която се нарича „Alizarinschwarz“, както противъ денната свѣтлина, така и противъ въздухътъ, праньето и пр.

Професорътъ на Химията госп. Peter T. Austen, въ „Leipziger Monatschrift für die Textil Industrie“, (брой 65 отъ т. г.) като не признава, че съществува нѣкакъвъ „Alizarinschwarz“, доказва, че подъ това название продаваемиятъ се продуктъ е происхождение нафталиново, което се намира въ много други фабрики, и за това свѣтѣва интересующитѣ се да правятъ и другадѣ запитвания и опити.

Колкото се отнася до добри качества и умѣренни цѣни, то фабрицитѣ за анилинови и ализароновы краски, „Farbenfabriken vorm—Friedr. Bayer & C-ie Elberfeld“, които имамъ честта

да прѣдставлявамъ, гарантиратъ всекому отъ нашитѣ индустриалци и търговци най-износната си услуга.

Гр. Руссе

Съ почитание:

С. ГАНЕВЪ.

1—3.

Руссе, 18 Декемврий 1896 год.

Австро-маджарскитѣ вѣстници съ особно удовольствие извѣстяватъ на своитѣ читатели, че търговския договоръ между Хабсбургската монархия и княжество България е вече сключенъ и че виенската и пещенска пияци сж се снабдили тѣзи дни съ още една дойна крава — нашето отечество — която има да експлоатиратъ и доятъ въ течение на цѣли 7 години.

При всичко, че нашитѣ официози продължаватъ да държатъ едно зловѣщо мълчание по въпроса, като се надѣятъ вѣроятно, че ще могатъ да „сюрпризиратъ“ българската публика съ още нѣкоя „тройна“, или „четворна“ побѣда, — но ние имаме пълни основания да вѣрваме, какво свѣдѣнията на нашитѣ австро-маджарски събратия сж повече отъ вѣрни, и че българскитѣ делегати, по заповѣдь отъ София, дѣйствително сж подписали миналата недѣля търговската ни конвенция съ Австро-Унгария.

Ако вѣрваме „Pesther Lloyd“ и относително подробноститѣ на състоянието се между София и Виенна съглашение, излиза, че договора изобщо е сключенъ възъ основа на осждената вече отъ икономическата наука и отъ финансовата практика система *ad valorem*, и че само за нѣколко артикули (т. е. собствено само за два — шити дрѣхы и готови обуща) е допустнатъ тѣй нарѣчения „специфически тарифъ“ (*tarif autonome*), спорѣдъ който първия отъ споменатитѣ два артикула ще плаща по 300, а втория по 280 лева мито за 100 килограмма. Другитѣ стоки, що се внасятъ въ България отъ Австро-Маджарско, ще се облагатъ съ мито въ размѣръ на 14 0/0 отъ стойността имъ, но и то съ значителни и много важни оговорки. Хартията, лененитѣ произведения, стъклариатъ, порцелановитѣ издѣлия, мобилитѣ, дървата за градене, земледѣлческитѣ машини и . . . дребнитѣ стоки (съ други думи почти всичко, което иде у насъ отъ Австрия) ще плаща мито по-малко отъ оирѣдѣления по-горѣ размѣръ, т. е. като почнете отъ 12 0/0 за стъклариатъ, на свършитѣ съ 8 0/0 — за земледѣлческитѣ машини и оръдия.

Октроата и акцизитѣ е стипулирано да се събиратъ на границата отъ съответствующитѣ митнически власти, но размѣра имъ е строго и точно оирѣдѣленъ за прѣзъ всичкото врѣме, дордѣ трае договора. На нѣкои артикули акциза е значително намаленъ: за суррогатитѣ на кафето напр. — отъ 50 на 20 лева, за кибрита отъ 100 на 30 лева, за парфюмирани сапуни отъ 300 на 50 лева за 100 килограмма и т. н.

Най-послѣ е дадено право на България да въвежда у себѣ си тѣй нарѣчената монополна продажъ на извѣстенъ родъ стоки, но и то именно на тѣзи, за продажъта на които съществува монополъ въ Австро-Унгария.

Внасянието на български добитѣкъ въ Австрия, спорѣдъ както вече писахме, е, разбира се, безусловно изключено отъ конвенцията.

Ето, въ общи черти, сжщността и главнитѣ начала, върху които е базиранъ австро-българския търговския договоръ, и които, по причина, че противоположни свѣдѣния отъ правителствена страна липсватъ, ние сме принудени да смѣтаме за точни и достовѣрни.

Ще ни бжде позволено да се позанимаемъ на кѣсо съ всеко едно отъ тѣзи начала, макаръ че за това ще трѣбва да раздробимъ сжжденията си въ нѣколко броя подъ рѣдъ.

Да кажемъ, най-напрѣдъ, нѣколко думи върху приетата за основа на договора система *ad valorem*.

По-горѣ ние казахме, че тѣзи система е осждена вече и отъ икономическата наука и отъ финансовата практика, като система отживѣла своето врѣме още прѣзъ миналия вѣкъ. Това е особено вѣрно за държави, като нашата, гдѣто индустрията и промишлеността едвамъ се зараждатъ и гдѣто всеки клонъ отъ народния трудъ и поминѣкъ се нуждае отъ една силна и мощна поддръжка. При тѣзи систе-

ма, никога не е възможно да се въведатъ тѣй-нарѣченитѣ *запретителни мита за стоки*, които могатъ да се обработватъ въ границитѣ на една дѣжава и внасянието на които отвѣтъ е вѣрно икономическитѣ ѝ интереси. Не могатъ тѣй сжщо се допускать *безъ мито* онѣзи произведения отъ странство, които не се намѣрватъ въ суровъ видъ у насъ, но могатъ прѣкрасно да се прѣработватъ отъ мѣстнитѣ фабрики и занаятчи и въ такъвъ видъ не само да се консомиратъ въ страната, но и да изнасятъ навнѣ за продажъ. Между тѣмъ, това едно отъ основнитѣ начала на свърѣмнената икономическа и финансова политика въ повечето европейски държави и особено въ онѣзи отъ тѣхъ, които както и България, сж прѣдимствено земледѣлчески страни и, като такъвъ, сж останали силно назадъ въ индустриално отношение. Това е то извѣстната по название „*протекционизмъ*“ митническа система, о която се придържатъ държави като Унгария, Россия, Румжния и т. н. и която за единъ периодъ отъ дваисетина години успѣ не само да даде най-силна потикъ на тѣхната млада промишленостъ и индустрия, но и да докара тѣхното финансово и икономическо състояние до една дѣйствителна завидна пень на развитие. Нека не ни расправятъ за Англия, която се била придържала о системата *ad valorem*, защото на нея, като на страна, неключителна индустриална, подобна една система може да бжде наистина, е повече отъ поносна. Въ Англия ште никаква митническа система нѣма. Тамъ и до сега съ малки изключения се придържатъ о системата тѣй — нарѣченитѣ *фритрейдери* (*free traders*) които никакви мита не признаватъ и допускать прѣдѣлитѣ на Велико-Британия всекакви стоки безъ мито. Това не значи, обаче, че и ние — страна почти изключително земледѣлческа, безъ всекава вътрѣшна индустрия, съ оголѣли и изгладѣли занаятчи и работници — трѣбва да слѣдваме примѣра на Белгия и Англия. Наопаки, ние трѣбва да правимъ тѣкмо противоположното на онова що въшатъ промишленитѣ държави, ако дѣйствително искаме да се продигнемъ икономически и да се въпрѣмъ по пхтя на оноа страшно и пагубно съсѣствание, къмъ което сме тръгнали съ такива-гигантски крачки. . . .

А пъкъ системата *ad valorem*, турена за основа на търговския ни договоръ съ Австрия, името това не ни позволява. Ние не можемъ да въведеме ни покровителствени, ни запрѣтителни мита по наше желание, макаръ и да сме увѣрени въ наголтмата имъ икономическа полза за държавата. Непротивъ, за да угодимъ на по-силнитѣ и по-богатѣ отъ насъ чужденци, ние, по системата *ad valorem*, сме принудени често пхти да земаме високо мито отъ произведения, които бихме могли да внасяме съ всемъ безъ мито, или пъкъ да облагаме съ високи мита стоки, които могатъ да се фабрикуватъ у насъ и които би трѣбвало съ всемъ да не се плащатъ въ княжеството. Съ една дума, никаква опрѣдѣлена и строго-логична икономическа или финансова политика, при системата *ad valorem*, не мислима. Икономическитѣ интереси на държавата при тая система се намѣрватъ въ зависимостъ отъ различни случайности, които сж крайно вѣдни, и щого не могатъ нито да се прѣдупрѣдятъ, нито да се прѣдвидятъ, а камо ли и да се отстранятъ. И, дѣйствително, каква логична основа може да има единъ търговски договоръ, въ силата на който, въ това врѣме, когато готовитѣ обуща напр. се облагатъ съ мито въ размѣръ не 280 франка 100-тъ килограмма, и съ това ужъ се покровителствуватъ индустриалцитѣ на българскитѣ кундураджии, — мобилитѣ пъкъ се допускать съ мито въ размѣръ 8 0/0 отъ тѣхната стойността, съ което догромаджитѣ, които не по-малко отъ кундураджитѣ (даже повече, мо би, защото държавното съкровище поддръжа специални столярски училища, а кундураджийски — не) нуждаятъ отъ покровителството на държавата, осжждатъ на разорение. . .

Такива примѣри биха могли да се приведатъ цѣль рѣдъ, но и горния, мислимъ, е достатъченъ ни убѣди въ несъстоятелността на системата *ad valorem* отъ токо-що изложената глѣдна точка, която далечъ не е единственната. Има още нѣколко и други сериозни съображения, които говорятъ противъ тѣзи система. Върху тѣхъ ние ще се поговоримъ въ идущия брой.

Какъ се става депутатъ?

Политически моралъ.

Народъ е волень, нѣкой си казватъ,
Когото иска да си избира;
Па се запъватъ да ни доказватъ,
Че самъ законътъ тѣй го разбира.

Че само хора добри и честни,
На публиката добръ познати,
Че хора твърди и хора свѣтсти
Могатъ да бждатъ за депутати.

Че трѣбватъ хора, кои да пазятъ:
Правата хорски, потѣтъ народенъ,
Хора, които не ще погизятъ,
Свѣтата правда, гласътъ свободенъ.

Хора, които гордо да вѣятъ,
Своего знаме на рѣдъ, на прогресъ,
Хора, които не ще посмѣятъ
В' нѣщо да диятъ личенъ интересъ.

Кой знае? може така да бжди
На друго мѣсто, в' друга държава
Ала не тѣй се у назе сжди,
Не тѣй се тѣка депутатъ става!

Народъ билъ волень, та кой се грижи,
Какво той мисли, какво желае?
Що го вълнува, какво го движи,
Що да постигне той се старае?

Народа волень—да, той е волень
Войникъ да ходи, князътъ да брани,
Данѣтъ да плаща, пребитъ, оголенъ,
С' потѣтъ си кървавъ, властѣта да храни.

По друга волность, тозъ народъ нѣма . . .
Па и да има, кой му я дава?
Днесъ му се дава, утрѣ отнема,
Народъ се лесно не управлява!

Хората волни да си избиратъ
Който искатъ, да ги управятъ
Но ний защо сме? ил' не разбиратъ,
Че н' ще позволимъ да ни забравятъ?

Че за туй хранимъ войска, страж ри,
(Народа плаща—нищо не значи)
Сбирове разни, пожарници,
Селски падали, градски метачи

И дор' е с' назе тая сганъ чудна,
Какво ни прѣчи изборъ да правимъ?
Нѣкой си казватъ—младежътъ й будна,
Не щемъ да знаемъ, ще я задавимъ!

Волень е всѣкой, който кандиса
Тѣзъ да избира, що му покажемъ,
А кой не слуша, ей, ти, варди се,
Безъ да му викнемъ ще да го смажемъ.

С' добро не пжтъ ли, ний много лесно
Сабитъ вадимъ, главитъ трошимъ,
Чупимъ ребрата, гонимъ на дѣсно,
Гонимъ на лѣво, до кат' побѣдимъ.

Щѣли да станатъ дѣца сираци,
Жени вдовици: кой ги тѣхъ пита?
Да държатъ сѣ назе, да н' сж ахмаци,
Не тѣй се лесно желѣзо рита!

Ако и с' това народъ не върнемъ
И той усѣе да даде свой гласъ,
Ний друго знаемъ: урнитъ пълнимъ
С' билети за тѣзъ, що си сж съсъ насъ.

За туй, комуто много се иска
Избранъ да бжде за депутатинъ,
При назе нека той се натиска,
На насъ нек' бжде добръ аргатинъ.

Шанки да сваля, да се подмазва,
Да удобрява каквото рѣчемъ,
Да слуша само, да не приказва,
Да гони тия, които нещемъ.

Да вика браво, сѣ ржце да хлопа,
Кога говори нѣкой отъ насъ,
Да крѣщи, пеува, с' крака да тропа,
Щомъ кат' зачуе противенъ гласъ

А кога нѣкой отъ назе бърка
По-надълбоко вѣвъ чувалъ брашниятъ,
Да се прѣстори, че спи, че хърка,
Кат' нече в' кражба да е подозрянтъ.

Може и вѣстникъ да редактира,
Да пише за насъ пѣсни и химни,
Други да ругай, безъ да се спира,
Когато иска, както му скимни.

Нищо не значи, че едно врѣме,
Писма е писалъ съсъ черни кърви,

Какво отъ това? В' нашето плѣме
Нече той бжде подледа първи.

Но щѣли биле нѣкой да кажатъ:
Продажникъ подѣлъ, сатана гижсна . . .
Да н' се смущава, нищо не важатъ
Работи дръбни за душа мржена.

Но за това пжкъ, на него лично
Добръ ще бжде. Ще го посрѣщатъ,
Ще му се кланятъ чинно—прилично . .
Прѣдъ него всички страхъ ще осѣщатъ.

Ще коли, бѣси, тонъ ще задава,
Ще бжде сѣвѣта богатъ, угоденъ,
Чуздото лесно ще присвоява
И в' подлецитъ ще бжде почтенъ.

Вѣрваме ние, че слѣдъ смъртъта му,
Паметникъ чуденъ **НЕРЖКОТВОРЕНЪ**
Ще да въздигнатъ за памѣтъта му.—
Примѣръ чудесенъ и благотворенъ

Той ще остави за назиданье.
Ще се прослави близо—далеко . . .
Отъ уста в' уста и по преданье
Ще да го хвалятъ во вѣки вѣка!

Вѣстово, 10 Декемвр. 1896 г.

Белгийцовъ.

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА.

Дирекцията на тукашната държавна гимназия е разпратила тѣзи дни една покана, съ която моли почитаеми-тъ русенски граждани да се запишатъ членове на сѣществуващото при гимназията „Дружество за подпомагане на бѣдни ученици“ и да помогнатъ, кой съ какво може, на симпатичната и въ висока стѣпенъ похвална и човѣчна цѣль на дружеството.

Като съобщаваме това на читателитъ си, считаме за дължностъ да прибавимъ, че най-хубавата работа, която тѣ биха могли да сторятъ прѣдъ видъ на настѣпающитъ празници, е да се запишатъ почетни членове на горѣ-спомѣнатото дружество и да опрѣдѣлятъ кой каква парична вноска желае да прави ежегодно въ касата на дружеството.

Съгласнитъ съ нашето прѣдложение русенски граждани нека благоволятъ да изѣстятъ още отъ сега директора на гимназията г. Н. Бобчева, като, заедно съ изѣстиято си, съобщатъ, и какъвъ вносъ мислятъ да внасятъ всѣка година.

Пращаме нашитъ прѣдварителни благодарности на всички съграждани, които не ще откажатъ да внесатъ по нѣщо отъ своитъ достатѣчни срѣдства за постигането високата благотворителна цѣль на дружеството, което, спорѣдъ както се говори въ поканата на гимназията, „има да помогне на сума бѣдни ученици, като имъ купи за идущитъ коледни празници по единъ катъ дръшки и по единъ чифтъ обувки“.

Нека русенскитъ граждани не забравятъ, че „рука дающаго не оскудѣтъ“. . .

Завчера въ Недѣля, на 15 того, се състоя второто годишно събрание на Русенското Македонско Дружество. Слѣдъ като настоятелството даде единъ кратъкъ отчетъ за паричнитъ операции и за дѣятелността на дружеството прѣвъ годинитъ 1895 и 1896 и слѣдъ като станаха нѣкой размѣнявания на мисли между г. г. членовѣтъ, подпрѣдсѣдателя г. Г. Капчевъ поднесе оставката на старото настоятелство и, по рѣшението на събранието, се пристѣпи къмъ избора на ново. Избраха се 12 души русенски граждани, които ще съставляватъ бѣднѣщото настоятелство на дружеството и които събранието опълномощи сами по между си да си избератъ прѣдсѣдател, подпрѣдсѣдател, секретаръ, касиеръ и свѣтници.

Рѣши се, освѣнъ това, че ежемѣсечнитъ вноски на г. г. членовѣтъ на дружеството (по 1 левъ) ще се започнатъ отъ 1 Декемврий т. г. Врѣмето и мѣстото, гдѣто ще става записването на членове ще се обявятъ допълнително, когато окончателно се конституира новото настоятелство. Най-послѣ се прие едногласно и хубавото прѣдложение на одного отъ присѣдствущитъ г. г. членове, да се правятъ по-чисти събрания на дружеството, а не да се държи строго минимума (4), прѣдписанъ отъ устава. Взе се рѣшение за напрѣдъ Македонското Дружество да се свиква на общи събрания поне по единъ пжтъ на мѣсець. Засѣданието се дигна кждѣ единъ часа слѣдъ пладѣ.

По поводъ на антрефилето отъ миналия брой на в. „Законность“, въ което се расправяше за ужасното санитарно състояние на нашия градъ, единъ мѣстенъ докторъ ни съобщава, че понеже **двама** градски лѣкари не сж достатѣчни да вършатъ вѣчната работа, която имъ се възлага отъ общинското управление, даже и при най-добрата отъ тѣхна страна воля, — то за прѣдпочитане ще бжде слѣдната комбинация:

Вмѣсто да се съдържатъ двама градски доктори — общински чиновници, съдържането на които, заедно съ пайтони, разноси и т. н. струва на градския бюджетъ около 20.000 лева, да се назначатъ въ 8-тъ градски махали по единъ **махаленски докторъ**, отъ волнопракти-

кующитъ лѣкари, съ заплата по 1000—1500 лева на година, та, по този начинъ, като се уголѣми санитарния надзоръ на града, да се подобри и неговото хигиеническо състояние. Градската амбулатория въ такъвъ случай би могла да се наглежда отъ махаленскитъ доктори по рѣдъ, или пъкъ само за нейното заведѣване да се услови единъ дѣвети лѣкаръ, който би се задоволилъ съ едно малко възнаграждение

Ние прѣдлагаме тѣзи комбинация на просвѣтеното внимание на градския съвѣтъ.

Г. Т. Теодоровъ, макаръ на послѣднитъ „свободни“ избори и да получи „народния вотъ“ въ цѣли три избирателни коллегии (Елена, Руссе и Ловечъ) е **оптиралъ**, спорѣдъ както ни съобщаватъ, за първата, и по този начинъ е освободилъ депутатскитъ мѣста въ Руссе и Ловечъ. Членовѣтъ на „народната“ въ нашия градъ, значи, могатъ да се радватъ, защото всѣки отъ тѣхъ има право сега да се надѣе да стане народенъ прѣдставителъ въ едно близко бждще. Това, впрочемъ, не е толкова важно. Интересното, въ случая, е, че г. Теодоровъ е оптиралъ **именно за Елена**, гдѣто ужъ той е тѣй популяренъ и гдѣто, ако това би било вѣрно, той можеше смѣло да освободи депутатското мѣсто и да го даде на нѣкого другитъ отъ „нашитъ“. Какво неправи страха прѣдъ популярността на г. Ю. П. Теодорова? . .

Послѣднитъ прѣдставления на Италианската оперна трупа, прѣди да замине за Свищовъ, бѣха: „Джикононда“ и „Лучия ди Ламермуръ“ (дадени първъ пжтъ) и „Трубадуръ“ и „Риголето“ (повторени). Като обикновено, всичкитъ тѣзи опери бидоха изпълнени прѣвѣсно. Особено впечатлѣние на публиката направи изпълнението на „Лучия ди Ламермуръ“. Г-жа Алфано (Лучия), при всичко че, спорѣдъ както узнаваме, се яви въ своята роля за първи пжтъ, сумъ да я прѣдадесъ такова майсторство, каквото не можеше да са очаква. Г-нъ Массини (братъ на Лучия) прокара своята роль чудесно. Не можежъ да не спомѣнемъ и за играта и пѣнието на г-жа Дамонте въ „Трубадуръ“ (повторенъ) който този пжтъ бѣше особено добръ расположена и задоволи публиката дори повече отъ колкото първия пжтъ.

Учимъ се съ удовольствие, че г. Б. Д. Стояновъ, контролоръ при тукашния клонъ на Българската Народна Банка, който отъ Мартъ мѣсець насамъ водилъ прѣговори съ Управителния Съвѣтъ на спестовното акционерно Дружество „Гирдапъ“, за да заеме дължността Директоръ на казаното Дружество, тѣзи дни сключилъ и подписалъ потребния за тѣзи цѣли контрактъ, който и билъ завѣренъ при Нотариуса.

Ние сърадваме Управителния Съвѣтъ на „Гирдапъ“ съ сполучливия изборъ.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТЪ И СПИСАНИЯТА

Почитениитъ редактори на „Миръ“ прѣбързаха да поправятъ своята грѣшка. Отъ нѣкой день насамъ, тѣ не само почнаха редовно да ни испращатъ своя вѣстникъ „въ замѣна“, но и да ни удостоаватъ съ своето внимание въ всѣки брой. Дълбоко трогнати отъ това толкова лестно за насъ внимание, бързае и ние да се изпълнимъ на своитъ официозни приятели, защото, както и тѣ, надѣемъ се, знаятъ, „долгъ платежъ е красенъ“. . .

„Законность“ е много напѣдѣла въ своитъ грижи за финансовото положение на България и отъ начинатъ, по който се разсъждава въ уводната статия за него, излиза че нейнитъ редактори, освѣнъ адвокатски способности и публицистически дарби, иматъ още и дълбоки познания по финансови работи на страната.

Тѣ сж прѣсто поразени отъ лошата финансова политика на правителството и не намиратъ думи, съ които да изразятъ недоволството си отъ г-нъ Ив. Ев. Гешовъ. . .

Слѣдъ всичко това, много удивително е, защо правителството не повика за финансовъ министръ г. Иванъ Бѣлиновъ, който се по добръ ще управи държавнитъ финансии, отъ колкото абонамента на своята „Законность“. . . Той е такъвъ отличенъ финансистъ! (брой 326).

Законность, види се, не е напѣрила другъ мотивъ да се извини прѣдъ читателитъ си за гдѣто не можела да имъ удовлетвори *любопытството* изъ нашия вѣстникъ, освѣнъ тоя, че по неизвѣстни на редакторитъ й съображения, ний не сме й испращали вѣстника си. . .

Заявяваме, че Законность най-безаконно искривява истината; ний редовно испращаме вѣстника си на редакцията й. Разумѣва се, ний не сме криви, ако редѣвъ въ адвокатското писалище на г. г. Ив. Бѣлиновъ и Илия Паликрушевъ, гдѣто сж се смѣсили и администрация, и редакция, и адвокатура, е толкова грѣшнъ, щото не може да се разбере, какво се получава отъ пощата и гдѣ се дѣва—нищо пъкъ кой ние и кой плаща. (брой 327).

Ето какво имаме да кажемъ ние на редакторитъ на „Миръ“ въ отговоръ на горѣцитиранитъ тѣхни „плоски остроти“. Г. Ив. Бѣлиновъ, ржководимъ отъ сжщитъ, както и г. Мировъ, съображения, си прѣдложи изонѣзи дни услугитъ комуто трѣбва, за да му се даде портфейля на финансистъ, но му се отговори, че неговото искане не може да бжде удовлетворено, защото — нека това бжде казано между насъ — за преемникъ на г. Ив. Ев. Гешова се билъ вече приготвилъ г. Д. К. Поповъ, който, по достовѣрни свѣдѣния, можалъ да туна „брашнения чувалъ“ по-добръ и отъ г. Гешова и отъ всичкитъ му колеги взети заедно.

Що се касае до „безпорядъка“, който дѣйствително царува въ редакцията и администрацията на „Законность“ и въ адвокатското писалище на г. г. Ив. Бѣлиновъ и Илия Паликрушевъ, то ние сме вече взели мѣрки да го прѣкратимъ. Написали сме да ни се испроводи отъ София единъ илтименъ приятелъ на г. Д. К. Попова, който при-

тель борави изъ редакцията и администрацията на „Миръ“ и държи тамъ такъвъ образцовъ рѣдъ, щото антрефилета отъ „Св. Гражданинъ“, насочени сръщъ видни стълбове на „народната“, намиратъ гостеприимство въ колонитѣ на правителствения вѣстникъ, а на първата му страница се печататъ некролози за живи и здрави наши съгражданинъ...

Отъ тѣй нарѣчената „магистрална“ парламентарна рѣчь, съ която г. Стоиловъ е завършилъ рѣчието по отговора на тринното слово (неизмѣнния г. Абрашевъ, разбира се, е направилъ потребното за тая цѣль прѣдложение) и която „Народни Права“ твърдѣ сполучливо характеризиратъ като я сравняватъ съ присипналия гласъ на нѣкой старъ пѣтелецъ, отъ когото могатъ да се плашатъ само махаленскитѣ кокошки, извличаме слѣдния интересенъ пассажъ:

Обвинихъ ме, казалъ г. Стоиловъ, че съмъ билъ министръ въ кабинетъ на Стамболова. Ще кажъ защо съмъ билъ. Не съмъ билъ министръ за да пазѣ свободата на българскитѣ граждани, но съмъ билъ министръ по скититѣ подбуждения, по които прѣдложихъ услугитѣ си и на г-на Каравелова подиръ съединението, по скититѣ подбуждения, по които азъ отидохъ доброволецъ въ войната, по скититѣ подбуждения станалъ министръ и въ кабинета на Стамболова. Защото въпросътъ не бѣше за правдини и свобода на българскитѣ народъ, не бѣше за агитации и възвания съ шарени бои, а въпросътъ бѣше ще ли може да се запази съществуването на България или не.

Като оставимъ на страна логиката и граматиката на този стенографиранъ пассажъ отъ „най-блѣскавата рѣчь на най-даровития български ораторъ, на най-способния български държавенъ мжжъ, на най-талантливия български министръ-президентъ“ (цитираме „Миръ“) ние ще обърнемъ вниманието на читателитѣ си ето върху какво:

Послѣднитѣ думи на г. Стоилова визиратъ онова врѣме прѣзъ 1886 и 1887 год., когато сегашнитѣ му другари съединили бѣха емигрирали въ Цариградъ, на чело съ омразията имъ дѣлѣхъ г. Д. Цанкова, и когато г. Стоиловъ, като „е пазилъ“ съществуването на България“ именно отъ тѣхъ — тогавашни прѣдатели — билъ телеграфиралъ на покойния Стамболовъ отъ Лондонъ, спорѣдъ както писа не веднжжъ „Свобода“, да избѣси съединителитѣ за измѣна на отечеството.

Tempora mutantur...

По поводъ на рѣчието, които е прѣдизвикало въ камарата разискването отговора на тринното слово, единъ отъ столичнитѣ вѣстници пише буквально слѣдното:

По отговорътъ на тринното слово станаха разисквания само по първото четение; по второто четение „огромното болшинство“, въпрѣки закона, не допусна разискванията да станатъ параграфъ по параграфъ; а трето четение — съвсѣмъ нѣмаше. По този начинъ на нѣколко депутати отъ лѣвицата не се даде възможностъ да се искажатъ по отговорътъ, което е равносилно съ унищожението на депутатския мандатъ. Когато беззаконията се вършатъ въ самата ограда на Събраниято, какво остава другадъ.

Нашитѣ думи, очевидно, почватъ да се оправдаватъ. Нищо, положително нищо, не ще могатъ да направятъ въ народното събрание една шена опозиционери сръщу цѣль батальонъ правителствени натрапници, казахме ние още прѣди единъ мѣсець. Съжаляваме, че сме принудени да повторимъ същото и днѣсъ. **Внѣпарламентарната** борба, ето гдѣ е спасението на опозицията. Това е нашето дълбоко убѣждение...

Писма до Редакцията

Руссе, 15/27 Декемврий 1896 г.
(Прѣводъ отъ Френски).

Господине редакторе на в. „Законность“

Основани на Вашата любезность, молимъ Ви да публикувате настоящето ни писмо въ единъ отъ най-близкитѣ броеве на Вашия уважаемъ вѣстникъ.

Отъ името на Дирекцията и отъ това на всичкитѣ артисти на трупата ни, благодаримъ на любезната и почтенна руссенска публика за добрия приемъ, който тя благоволи да ни направи, както и за искреннитѣ симпатии, които тя винаги ни изразяваше.

Ние заминаваме, но не Ви казваме „сбогомъ“, защото нашето желание е да стоимъ възможно по-дълго по между Васъ. За тѣзи цѣль, ние се надѣваме да се завърнемъ въ Руссе идущата недѣля и да прѣдставимъ още 5 отъ най-добритѣ опери на нашия репертуаръ, а именно: „Аида“, „Карменъ“, „Фоскари“, „Паглиячи“ и „Сорентскитѣ Пансионерки“. За тѣзи слѣднии прѣдставления ние сме отворили абонаментъ у съдържателя на хотелъ „Централъ“, при когото желающитѣ могатъ да се записватъ още сега.

Приемнете, молимъ, почитаеми господине, нашитѣ благодарности къмъ Васъ и къмъ всички господа и госпожи, които благоволиха да посѣщаватъ нашитѣ прѣдставления.

Директоритѣ на Италианската Оперна Трупа:
Массини & Де Жморжно.

Предизвиканъ отговоръ.

Въ отговоръ на публикуваното въ брой 14 на вѣстникъ „Законность“ писмо, прѣди всичко ще за-

Отговоренъ-Редакторъ: **Д. Коларовъ.**

блѣжа на подписанитѣ го господа Руссенски граждански и военни лѣкари, че не вѣрвамъ тѣ да сж биле уполномощени да говорятъ отъ лицето на всичкото Българско лѣкарско съсловие, нито пъкъ допущамъ, че Санитарния съвѣтъ ги е уполномощилъ да протестирайтъ чрѣзъ вѣстникитѣ. Смѣло можъ да кажъ наопаки, че тѣ сж злоупотребили съ името на българското лѣкарско съсловие което ще бѣде въ правото си да имъ иска удовлетворение за подобна дързость.

Второ. Искамъ да зная, какво разбиратъ почитаемитѣ Руссенски лѣкари подъ думата *анонимно*, както тѣ сж нарѣкли моето обявление, когато тѣ сж твърдѣ добръ прочели, че „желающитѣ да се лѣкуватъ при мене, могатъ да се отнесжтъ до аптеката „Корона“, гдѣто ще имъ бѣде съобщено адреса на доктора“, както, впрочемъ, заинтересуванитѣ отъ г-да лѣкаритѣ сж направили и не само сж се сдобили съ името на анонимния докторъ, ами сж дори и заплашвали аптекаря.

Ако азъ не съмъ подписалъ обявлението, а съмъ го направилъ достойно на публиката чрѣзъ редакцията на „Законность“, или чрѣзъ аптеката „Корона“, то съмъ билъ далечъ отъ да предпологамъ да се крия задъ гърба на когото и да е. Азъ съмъ направилъ това съ цѣль да прѣдваря пациентитѣ си отъ вънкашна критика, че посѣтятъ дома ми, за да се лѣкуватъ отъ една секретна болѣсть. За доказателство на твърдението ми служи и обстоятелството, че отъ единъ мѣсець насамъ азъ съмъ приемалъ пациенти, страдащи отъ тая болѣсть, вечерно врѣме, а не прѣзъ дѣня, когато приемамъ болни по дѣтскитѣ болѣсти, по която частъ специално се занимавамъ. Нека господа Руссенскитѣ лѣкари знаятъ, че азъ притѣжавамъ диплома отъ Паржеския медицински факултетъ, съ право да практикувамъ професията си въ цѣла Франция, и че слѣдователно подъ моитѣ медицински претенции смѣло можъ да си сложа подписа. Не сж, прочее господа Руссенскитѣ лѣкари, прѣдъ които ще се стѣсня да направя това. Още повече имамъ азъ тѣзи дързость, защото съмъ билъ ученикъ на D-r Janet, основателя на системата за изцѣряване бленорегията въ растояние на десетъ дни, и съмъ практикувалъ лѣкуването по тая система въ прочутата Парижка клиника (за пикочнитѣ канали) на професора Guyon, подъ ръководството на авторитетни доктори.

Трето. Да ли съ гешефтарска цѣль е направено въпросното обявление, както искатъ да кажатъ почитаемитѣ колеги, се вижда отъ слѣднитѣ съображения: Азъ отъ 5 мѣсеца насамъ, поддържамъ една *безплатна* амбулатория за болни дѣтца, кждѣто съмъ далъ до сега медицинска помощъ на повече отъ 300 дѣца *безъ никакво вознаграждение*. На моитѣ рецепти не фигуриратъ думитѣ: „5 лева денемъ, 10 лева нощемъ“; азъ не съмъ повърналъ никому паритѣ, затова че за 11 визити ми е заплатилъ 10 лева, или вмѣсто 5 лева ми е далъ 4, както сж практикували това нѣкои отъ Руссенскитѣ лѣкари, чиито имена фигуриратъ въ въпросното писмо до редакцията. Отъ горѣизложенното почитаемота публика може да сжди, кой е въ дадения случай гешефтаръ. Азъ ще добавя само, че самото писмо, за което иде рѣчь, съ колективнитѣ подписи на почитаемитѣ Руссенски граждански и военни лѣкари, е публикувано съ гешефтарска цѣль, защото причината на тая ко-

лиция сръщу ми не е вслѣдствие на това, че обявлението, както тѣ претендиратъ, било анонимно, отъ страхъ да не имъ се отнематъ клиентитѣ, тѣ като тѣзи система, за лѣкуване на горнята болѣсть дава най-сполучливи резултати.

Четвърто. На въпроса, да ли това обявление е публикувано съ цѣль да заблуждава публиката, и пъкъ напротивъ, да разсѣе вѣрванието, какво заблуждава, или експлоатира. По въпросното е, тѣй като господа лѣкаритѣ, подписавши писмото, могатъ въ точностъ да прилагатъ на практика нова система за лѣкуване, то съ писмото си сж се старали да отклонятъ публиката отъ да се цѣри по този начинъ при мене.

Въ заключение нека ми бѣде позволено да кажа, че това фарисейско писмо е едно пълно отрицание на всѣка колегиалность, и че цѣльта на публикуването му е да ме компрометира прѣдъ публиката, та да можѣтъ г. г. лѣкаритѣ и въ бждѣщето както и въ миналитѣ врѣмена, да направятъ медицината единъ занаятъ за експлоатация. Отъ моя страна азъ поддържамъ и потвърждавамъ това, което съмъ публикувалъ, и ако господа Руссенскитѣ граждански и военни лѣкари, които тѣй колегиално живѣятъ, желаятъ да се научатъ на моя метода за изцѣряване бленорегията въ 10 дни, ние имъ остава, освѣнъ да запозѣдатъ единъ денъ и сопроге въ амбулаторията ми и азъ *gratis*, ще имъ покажа практически способа за бързото и радикално излѣкуване на тая болѣсть.

Гр. Руссе, 15 Декемврий 1896 г.

Санитаренъ подпоручикъ

Д-ръ Чапуровъ.

РУССЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12177.

Руссенското Град. Общ. Управление обявява, за съгласие на настоятелството на руссенскитѣ народни училища единъ конкурсъ мѣжду техникитѣ относительно приготвяне проекта за построяване на едно двуетажно здание въ гр. Руссе, при централний площадъ, за въ полза на българскитѣ народни училища, на максимална стойность отъ 200,000 лева, съ премии 1500,900 и 600 лева.

Желающитѣ да участвуватъ въ конкурсътъ, могатъ да се адресиратъ до Руссен. Град. общ. управление, което своевременно ще снабди всѣкой конкурентъ съ интереситѣ се подробни условия и планове.

Гр. Руссе.

Руссен. Град. Общ. Кметъ: **Г. Ив. Михайловъ**

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА ВЪ ГР. РУССЕ

БАЛАНСЪ

На 31 Ноемврий 1896 година

АКТИВЪ

Наличностъ въ кассата	58919 08
Невнесенъ капиталъ	7503300 —
Портфейлъ	3928752 11
Вжтрѣшни кореспонденти	507509 34
Специални текущи смѣтки	1685661 58
Заеми сръщу залогъ	235627 05
Депозити на хранение	913200 —
Общи разноски	68937 53
Движими и недвижими имоти	16989 40
Разни	33910 03
Всичко лева	13952806 12

Счетоводителъ: **Т. АЛЕКСИЕВЪ.**

ПАСИВЪ

Основенъ капиталъ	10000000 —
Запасенъ	3664 89
Текущи смѣтки лихвенни	1089452 37
Влогове лихвенни срочни и безср.	53310 44
Депозанти	913200 —
Чужди полици за инкасиране	100760 15
Лихви и комисиони	237504 40
Депозирани полици	1547299 92
Купони за исплащане	3772 30
Разни	3841 65
Всичко лева	13952806 12

Цензори: { **Хр. Баларевъ**
Ст. Камбуровъ
Н. Начевъ

Руссе, Типо-Хромо-литография на **Дробнякъ & Кръстовъ.**